

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci **žalobkyně: A.Š., nar. „X“, trvale bytem „X“, zast. zákonným zástupcem D.Š.T., nar. „X“, trvale bytem „X“, proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, Odboru odvolání a správních činností nepojistných dávek, Referátu odvolání a správní agendy Pardubický kraj, ze dne 12.03.2015, č. j. MPSV-UM/2312/15/4S-PDK,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, Odboru odvolání a správních činností nepojistných dávek, Referátu odvolání a správní agendy Pardubický kraj, ze dne 12.03.2015, č. j. MPSV-UM/2312/15/4S-PDK, se p r o v a d y ř í z e n í z r u š u j e a v ě c s e v r a c í ž a l o v a n é m u k d a l š í m u ř í z e n í.**
- II. Žalobkyně n e m á p r á v o n a n á h r a d u n á k l a d ů ř í z e n í a ž a l o v a n é m u s e t o t o p r á v o n e p ř í z n á v á.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“) zamítl odvolání

žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Pardubicích, Kontaktního pracoviště Pardubice (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“) ze dne 10.11.2014, č. j. 416752/14/PA, jímž správní orgán prvního stupně přiznal žalobkyni průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (dále také jen „*průkaz TP*“) ode dne 01.09.2014 do 31.10.2017.

Žalobkyně dne 17.09.2014 podala prostřednictvím své matky správnímu orgánu prvního stupně žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Správní orgán prvního stupně na základě zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice přiznal žalobkyni průkaz TP, neboť lékařka dospěla k závěru, že žalobkyně je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra podle § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, v platném znění (dále také jen „*zákon o poskytování dávek*“). Jde o zdravotní stav, který není uveden v příloze č. 4 k prováděcí vyhlášce č. 388/2011 Sb., v platném znění (dále také jen „*citovaná příloha*“), ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. j) citované přílohy – psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru včetně vysoce funkčního typu autismu.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podala žalobkyně odvolání s cílem dosáhnout odlišného posouzení jejího zdravotního stavu, které by ji opravňovalo k držení průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (dále také jen „*průkaz ZTP*“). Správnímu orgánu prvního stupně vytýkala nesprávné zařazení zdravotního stavu podle přílohy, neboť její zdravotní stav splňuje charakteristiku uvedenou v odst. 3 písm. m) citované přílohy – psychické postižení se ztrátou duševních kompetencí, s neschopností komunikace a orientace. Žalobkyně podle své matky nekompromisně trvá na rituálech a sebemenší odchylka od zažitého u ní vyvolává agresi. Na veškeré změny musí být připravena s dostatečným časovým předstihem, avšak ani to neeliminuje bouřlivé negativní reakce. Není schopna, a to ani v doprovodu dospělé osoby, cestovat hromadnými dopravními prostředky a vůbec jakékoliv sebekratší cestování se bez doprovodu neobejde. Zdravotní stav doložila lékařskými zprávami MUDr. Čákové a MUDr. Pekařové. Správnímu orgánu také vytkla odbornost posudkové lékařky, když MUDr. Tyralíková je praktickým lékařem pro děti a dorost, zatímco zdravotní stav žalobkyně by měl posuzovat lékař zabývající se autismem.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že není kompetentním orgánem k přezkoumání zdravotního stavu osob a za tímto účelem novým posouzením zdravotního stavu pověřil posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště Hradec Králové. Posudková komise MPSV ve shodě se správním orgánem prvního stupně dospěla k závěru, že žalobkyně je osobou s postižením ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek, přičemž vyloučila postižení podle § 34 odst. 3 nebo 4 téhož zákona. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí posudková komise vycházela z posudkového spisu OSSZ Pardubice, odvolacího spisu žalovaného, lékařského nálezu praktického lékaře MUDr. Jirásky ze dne 07.10.2014, dětských psychiatrických nálezů MUDr. Čákové ze dne 19.05.2014 a ze dne 16.09.2014, cíleného psychologického vyšetření SPC Svítání se sídlem v Pardubicích ze dne 11.02.2014 a psychologického vyšetření PPP Pardubice ze dne 07.05.2014. Zkoumáním žalobkyně in natura pak dospěla k nálezu, že žalobkyně je komunikativní, navazuje dobře kontakt, na otázky odpovídá směle a přiléhavě. Umí také již obstojně číst a čtenému textu

rozumí. Komise u žalobkyně na základě výše uvedených zpráv a vlastního posouzení diagnostikovala vysokofunkční dětský autismus s úrovní rozumových schopností v pásmu horního průměru s nerovnoměrným rozložením mezi jednotlivými oblastmi nadání, dále obsedantně kompulzivní poruchu, poruchu pozornosti a aktivity, poruchu usínání (noční děsy) a vadné držení těla. To, podle názoru komise, odpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 1 písm. j) citované přílohy a současně nelze zdravotní stav žalobkyně v žádném případě posoudit podle odst. 2 nebo 3 citované přílohy, popř. jako stav funkčními důsledky srovnatelný, jak si představuje matka s odkazem na to, že *v souběžně prováděném posouzení stupně závislosti táž lékařka OSSZ uznala nezvládání základní životní potřeby orientace. Bylo jí vysvětleno, že pro stupeň závislosti jsou pro posuzování schopnosti orientace jiné kritéria, než pro průkaz osoby se zdravotním postižením. Dále jí bylo vysvětleno, že její dcera má rozumové schopnosti v pásmu horního průměru, a to se v podstatě neslučuje s nízkofunkčním autismem.* Na základě toho žalovaný dospěl k závěru, že správní řízení před správním orgánem prvního stupně netrpělo vadou a ani nedošlo k chybnému právnímu hodnocení. Proto jeho rozhodnutí jako věcně správné potvrdil.

Žalobkyně s rozhodnutím žalovaného nesouhlasila, přičemž žalobní body označila následovně:

- I. Žalovaný sice postupoval v souladu s přílohou č. 4 prováděcí vyhlášky č. 388/2011 Sb., ale nezabýval se otázkou, do jaké míry je ve skutečnosti orientace žalobkyně narušena. Byl jí sice diagnostikován vysokofunkční typ autismu, avšak její orientační schopnosti jsou v porovnání s ostatními dětmi stejného věku značně omezeny, a to tak, že není schopna samostatné orientace mimo domácí prostředí.
- II. Posudková lékařka vůbec nevzala v úvahu (byť se na ni odkazuje) zprávu MUDr. Čákové ze dne 16.09.2014, v níž je mimo jiné uvedeno, že *celý den je v podstatě ritualizován, je třeba přesně dodržet podobu rituálu. Pokud by rituál nebyl dodržen, dostaví se úzkostná reakce s kumulací fyziologických afektů a pláčem. Pokud by byla možnost, uteče, schová se.* Uvedené žalobkyně zmiňuje proto, že původně jí byl od tří let přiznán průkaz ZTP/P a přímo u rodinného domu v Sezemicích měli vyhrazené parkovací místo pro postižené osoby. Pokud však žalobkyně nadále držitelem průkazu ZTP či ZTP/P nebude, nebude možné užívat ani toto parkovací místo a z místních kapacitních důvodů se vozidlo bude parkovat vždy na jiném místě, s čímž souvisí neřešitelné problémy při opuštění vozu žalobkyní. Vyhrazená parkovací stání nebude navíc možné užívat ani u školy, kam denně dojíždí, a proto bude docházet k afektivnímu chování (vzteky, pláč, agrese). Při jízdě autem žalobkyně vyžaduje vždy stejnou trasu, otáčení na místě, stejné parkování, stejný směr.
- III. Posudková lékařka nevzala v úvahu Metodický pokyn vrchního ředitele lékařské posudkové služby č. 6/2013 ze dne 27.12.2013, kdy v článku 6 odst. 8, 9 tohoto pokynu je uvedeno, že *při mentálním a duševním postižení je třeba objektivizovat jeho závažnost a vyhodnotit schopnost orientace časem, místem, a osobou, stav a kvalitu vědomí, úroveň intelektu a kognitivních funkcí, vnímání a myšlení, rozhodování, včetně schopnosti komunikace. V případě posuzování dětí s PASem je nezbytným podkladem pedopsychiatrické vyšetření. Vždy je třeba objektivizovat dopad zdravotního postižení na schopnost pohyblivosti a orientace a příslušným funkčním vyšetřením ho prokázat.*

- IV. Dne 13.11.2014 tatáž posudková lékařka vyhotovila posudek zdravotního stavu žalobkyně pro účely posouzení žádosti o příspěvek o péči, kde konstatovala, že žalobkyně se mimo přirozené prostředí a v čase neorientuje.

Závěrem proto žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svých závěrech uvedených v žalovaném rozhodnutí, posudek PK MPSV považoval za „celistvý a přesvědčivý“. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Soud předně zdůrazňuje, že podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.07.2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42). Uvedení konkrétních žalobních námitek nelze nahradit zopakováním námitek uplatněných v odvolání, či snad pouhým odkazem na takové podání (srov. rozsudek NSS ze dne 22.01.2007, č. j. 8 Afs 55/2005-74). Soud není povinen se takovými námitkami opětovně zabývat, neboť není další třetí instancí ve správním řízení. Pro zhodnocení zákonnosti napadeného rozhodnutí je totiž podstatné, jakým způsobem se s těmito námitkami vypořádal správní orgán. Tyto principy se přirozeně neuplatní za situace, kdy napadené správní rozhodnutí není přezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů, popřípadě trpí takovými vadami, které z něj dělají rozhodnutí nicotné. V takovém případě soud napadené rozhodnutí zruší podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nebo vysloví jeho nicotnost (§ 76 odst. 2 s. ř. s.), aniž to žalobce navrhne.

Po zjištění obsahu spisu krajský soud dospěl k závěru, že ačkoliv výtky žalobkyně směřují z podstatné části vůči posouzení zdravotního stavu posudkovou lékařkou v prvním stupni správního řízení, žaloba je přesto důvodná, neboť rozhodnutí žalovaného trpí nepřezkoumatelností z nedostatku důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Žalovaný napadené rozhodnutí v podstatě založil na posudkovém zhodnocení posudkové komise MPSV, která konstatuje, že *po prostudování podkladové dokumentace a na základě vlastního zjištění při jednání dospěla k závěru, že u posuzované jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., v platném znění. V žádném případě nelze posoudit podle písm. m) odst. 2 nebo 3 výše uvedené vyhlášky, jak si představovala matka posuzované s odkazem na to, že v souběžně prováděném posouzení stupně závislosti táž lékařka OSSZ uznala nezvládání základní životní potřeby orientace. Bylo jí vysvětleno, že pro stupeň závislosti jsou pro posuzování schopnosti orientace jiné kritéria, než pro průkaz osoby se zdravotním postižením. Dále jí bylo vysvětleno, že její dcera má rozumové schopnosti v pásmu horního průměru, a to se v podstatě neslučuje s nízkofunkčním autismem.*

Ačkoliv se žalobkyně již v rámci odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně výslovně odkazovala na lékařský nálezní MUDr. Čákové, který se nejvíce zabývá

schopností její orientace ve volném prostředí, žalovaný (byť prostřednictvím posudkové komise) se se závěry tohoto nálezu v odůvodnění svého rozhodnutí nijak nevypořádává.

MUDr. Čápková, lékařka se specializací v oboru dětské psychiatrie, ve zprávě ze dne 16.09.2014 mimo jiné konstatuje, že *ritualizace denního času přetrvávají, v autě vyžaduje stejnou trasu, otáčení na místě, stejné parkování, matka musí jet stejným směrem...pokud by rituál nebyl dodržen, dostaví se úzkostná reakce s kumulací fyziologickým afektů a pláčem. Pokud by měla možnost, uteče, schová se. Dívka se obtížně přizpůsobuje nárokům prostředí, snaží se o vlastní režii, prosazuje vlastní pravidla...sociálně úzkostné chování, dívku je třeba stále připravovat na situace, které ji čekají, obzvláště, jde-li o změnu, problémem je ukončení činnosti a přechod na činnost jinou...vyšetřovaná trpí těžkou a trvalou neurovývojovou poruchou, tato těžká porucha znemožňuje adekvátní orientaci ve světě...ve volném čase dívka vyžaduje neustálý dozor a pomoc dospělé osoby při všech úkonech běžného dne. Není schopna ani v doprovodu dospělé osoby cestovat hromadnými dopravními prostředky.*

Krajský soud jako soud správní sám zdravotní stav žadatele o průkaz osoby se zdravotním postižením zásadně nepřezkoumává, ale ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu ČR – z poslední doby např. rozsudky ze dne 03.04.2013, č. j. 6 Ads 158/2012 - 24 a ze dne 15.05.2013, č. j. 6 Ads 11/2013 - 20), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).

Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy (k tomu srov. rozsudek NSS ČR ze dne 25.06.2014, č. j. 1 Ads 72/2014-26).

Posudková komise v rámci odvolacího řízení u žalovaného se ve svých závěrech omezila na konstatování, že zdravotní stav žalobkyně je zdravotním stavem podle odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky č. 388/2011 Sb. a že matce žalobkyně byly vysvětleny rozdíly v posuzování zdravotního stavu pro účely přiznání příspěvku na péči a pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Nadto se rozumové schopnosti žalobkyně neslučují s nízkofunkčním autismem.

Podle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se *středně těžkým* funkčním postižením pohyblivosti *nebo* orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a *zhoršenou schopnost* orientace má jen v exteriéru.

Podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) osoba s *těžkým* funkčním postižením pohyblivosti *nebo* orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má *značné obtíže*.

Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni *středně těžkého* funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze podle odst. 1 písm. j) přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky č. 388/2011 Sb. považovat mimo jiné psychické postižení s opakujícími se poruchami komunikace a orientace v exteriéru včetně vysoce funkčního typu autismu.

Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni *těžkého* funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze podle odst. 2 písm. m) přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky č. 388/2011 Sb. považovat mimo jiné psychické postižení s často se opakujícími závažnými poruchami komunikace a orientace v exteriéru včetně středně funkčního typu autismu.

Podle § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek se *při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace* u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky *srovnatelné*.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nehodnotí, zda specifické obtíže s orientací, které žalobkyně namítá s odkazem na lékařský nález MUDr. Čápové, lze z pohledu naplnění dikce právní normy považovat toliko za *zhoršenou schopnost* orientace v exteriéru, respektive z jakého důvodu je nelze podřadit pod pojem *značné obtíže* ve smyslu § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek. Přitom z textu právní normy je navíc zřejmé, že pro přiznání toho kterého typu průkazu osoby se zdravotním postižením není nutné naplnit všechny uvedené charakteristiky, ale postačí naplnit podmínku postižení pohyblivosti *nebo* orientace. Žalobkyně tak může být dobře pohyblivá, přesto v prostředí neorientovaná. Výčet zdravotních stavů, jak ho stanoví prováděcí vyhláška č. 388/2011 Sb. v příloze č. 4, navíc s ohledem na ustanovení § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek není taxativní. Z tohoto důvodu je namístě, aby se žalovaný ve svém rozhodnutí zaměřil také na porovnání zdravotního stavu definovaného v odst. 1 písm. j) vůči zdravotnímu stavu podle odst. 2 písm. m) (popř. podle odst. 3 písm. m/, jak uvádí žalobkyně) a z jakého důvodu tu kterou definici zdravotního stavu lze či nelze aplikovat na provedená skutková zjištění.

Závěrem tedy soud shrnuje, že všechny žalobní body, jak je přednesla žalobkyně, jsou důvodné. Soud je nehodnotil jednotlivě, ale v souhrnu, neboť všechny *de facto* směřují k tomu, že žalovaný se ve svém rozhodnutí dostatečně nezabýval specifiky zdravotního stavu žalobkyně, respektive nehodnotil její zdravotní stav ze všech hledisek, jak by je hodnotit měl. Tato vada napadeného rozhodnutí je, podle názoru krajského soudu, natolik závažná, že způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů, a proto jej bez nařízení jednání zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tom se žalovaný zaměří na to, zda i vysokofunkční autismus, jak ho diagnostikoval, může být doprovázen značnými obtížemi při orientaci v exteriéru ve smyslu § 34 odst. 3

zákona o poskytování dávek a zda lze či nelze (a z jakého důvodu) zdravotní stav žalobkyně hodnotit jako zdravotní stav podle odst. 2 písm. m) přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky č. 388/2011 Sb., nebo jako zdravotní stav s ním srovnatelný, který by opravňoval žalobkyni k držení průkazu ZTP. Přitom bude postupovat podle Metodického pokynu vrchního ředitele úseku lékařské posudkové služby č. 6/2013 ze dne 27.12.2013, zejména podle článků 6 a 7. Z hlediska případného složení posudkové komise žalovaný zajistí, aby zdravotní stav žalobkyně zkoumal lékař z oboru dětské psychiatrie s odbornými zkušenostmi s dětským autismem.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně úspěšné žalobkyni náhradu nákladů nepřiznal, neboť jí žádné náklady nevznikly, a žalovanému se toto právo podle § 60 odst. 2 s. ř. s. nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 16. července 2015

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová